

DiaPost

Juli 2013

Nierpatiëntenvereniging

Zwolle

NVZ

advertenties binnenvoor

Samenstelling bestuur

Voorzitter

J. Smit - Lettinga Roorda
Krabbescheer 45, 8265 JG Kampen
tel. 038-3319419, Smit_J45@hotmail.com

Secretaris

D.H. Adelerhof-Holtrigter
Tureluur 17, 8271 HD IJsselmuiden
tel. 038-3317977, adelerhof17@home.nl

Penningmeester

J.H. de Wolff
Bovensingel 21, 8266 BS Kampen
tel. 038-3327930, woldou@zonnet.nl

Alg. bestuurslid / Redactie DiaPost / Ledenadministratie

AE. P. Dalebout
De Havezathe 39, 8101 XW Raalte
tel. 0572-361424, aeilt.pieter@kpnmail.nl

Alg. bestuurslid / 2e voorzitter

A. de Jong
Postbus 187, 8070 AD Nunspeet
tel. 0341-258580, andjo@online.nl

Alg. bestuurslid

A. van den Elst
De Bagijnenkamp 5, 8061 AW Hasselt
tel. 038-4771538, avandenelst@hotmail.com

Alg. bestuurslid / Website

C. Boeve
Postweg 50, 8181 VJ Heerde
Tel. 0578-692606, cebebo50@gmail.com

Postbanknummer:

1963642 t.n.v. Nierpatiëntenvereniging Zwolle

Emailadres: nierpvz@hotmail.nl

Website: www.nierpatientenvereniging-zwolle.nl

Adreswijziging en wijzigingen in de behandeling graag doorgeven aan de ledenadministratie.

Indien u iets wilt weten over het lidmaatschap van onze vereniging kunt u kijken op het aanmeldingsformulier achterin deze DiaPost. Voor alle overige informatie kunt u terecht bij het bestuur. (zie ook lotgenotencontact)

Uitgever

Binnenhof Projecten B.V., www.nolin-binnenhofprojecten.nl

De uitgever en de vereniging zijn niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Niets uit deze uitgave mag worden gekopieerd en/of verspreid zonder schriftelijke toestemming van de uitgever en/of de vereniging.

Voorwoord	2
Van de redactie	2
De pen van.....	3
Belangrijke data	3
Belangrijke telefoonnummers	3
Bootreis van 5 juni 2013	4
Algemene ledenvergadering	6
Deventer Boekenmarkt	7
Afdeling Diëtetik	7
In Memoriam Trijnie Dalebout	8
Persbericht Nierstichting	9
Ledenmutaties	10
Verroest, Verrek, Verteer	11
Lotgenotencontact	13
Samenwerking tussen jong en oud	14
Nieuws van de Nierstichting	15
World Kidney Day 14 maart 2013	16
Verloting ten gunste van de NVZ	18
Corine Nieuwenhof	18
Thema-middag Neuropathie	19
Aanmeldings-/wijzigingsformulier	20

Beste leden,

Meestal wacht je op een moment dat je inspiratie hebt om een voorwoord te schrijven...

Op de zondagmiddag dat ik dit voorwoord schrijf, heb ik absoluut geen inspiratie maar er zal een Diapost moeten komen met daarin zoals gebruikelijk een voorwoord...

Op dit moment nog onduidelijk hoe en wanneer... Gisterochtend bereikte ons namelijk het droevige bericht dat ons bestuurslid Trijnie Dalebout is overleden. Voor de familie, maar ook voor onze vereniging een zeer groot verlies. Haar overlijden kwam voor ons niet geheel onverwacht maar... wat heb je dan nog te melden? Wat is dan nog belangrijk?

Eind mei, begin juni, hebben enkele bestuursleden de patiënten bezocht op hotel en centrum. De patiënten waren overwegend positief. Weinig tot geen klachten over de taxi, geen gemopper over de gevolgen van de economische crisis. Over de medische zorg en aandacht van verpleegkundigen en artsen is men zeer positief. De patiënten kunnen hun verhaal kwijt, er wordt naar hen geluisterd.

Deze aandacht en zorg van medici en verpleegkundigen en de inzet en het enthousiasme van onze vereniging heeft Eddy van Hoorn, voormalig dialysepatiënt en thans getransplanteerd, uit Oldebroek samen met zijn vrienden van dartclub Oldebroek,

doen besluiten op 30 november a.s. een verloting te houden waarvan de opbrengst geheel ten goede zal komen aan onze vereniging.

Als tegenprestatie hebben we als vereniging de taak op ons genomen 125 loten te verkopen. Tijdens de ledenvergadering en het reisje hebben we alle 125 loten verkocht!

Woensdag 5 juni hebben we een fantastische bootreis gemaakt met meer dan 120 deelnemers. We moesten noodgedwongen de eigen bijdrage verdubbelen. Niemand horen klagen. Het overgrote deel van onze patiëntengroep geniet van elk moment dat hij/zij kan genieten en geld is dan niet het belangrijkste.

Ik citeer Johan Cruijff: Laten we als Nederlanders beginnen om iedere dag drie keer iets te doen om een ander blij te maken, dan levert dat 45 miljoen positieve reacties per dag op. Per week zijn dat er 315 miljoen en per maand meer dan een miljard.

Het is dus heel simpel. Doe drie keer per dag aardig tegen een ander. In woord of gebaar. Cruijff voorspelt dat we binnen drie maanden uit de recessie zijn... En het kost niets...

Jannie Smit

Van de redactie

Hierbij wil ik iedereen bedanken voor de medewerking bij het tot stand komen van deze DiaPost.

Ook wil ik een oproep doen aan u, als lezer, om eens een stukje te schrijven voor de DiaPost. Dit mag van alles zijn, zoals recepten, vakantiebelevenissen, leuke voorvallen op/of tijdens de dialyse, hobby's, enz., enz.

De kopij voor de eerstvolgende DiaPost graag inleveren voor **1 oktober 2013**. Het liefst via e-mail, per post mag natuurlijk ook. De gegevens van mij

vindt u onder samenstelling bestuur.

Natuurlijk sta ik open voor suggesties en/of tips.

Zoals u inmiddels weet hebben wij een website, deze wordt binnenkort vernieuwd!

De Nierpatiëntenvereniging Zwolle is niet verantwoordelijk voor de acquisitie. Hiervoor moet u bij Nolin Uitgevers B.V. zijn.

AEilt Dalebout

De pen van.....

Ik zal mij even voorstellen, ik ben **Willy Brekelmans** ik ben 53 jaar en getrouwd met Piet. Wij hebben 2 kinderen, een dochter Marjolein van 27 jaar en een zoon Sander van 25 jaar. Onlangs zijn wij de trotse opa&oma geworden van een prachtige kleinzoon Tygo.

Zoals jullie waarschijnlijk wel weten werkt mijn dochter Marjolein ook sinds 2 jaar op de dialyse afdeling van het Sophia, wat toch best wel bijzonder is. Zelf ben ik sinds 1997 werkzaam in de Isala klinieken, waarvan 11 jaar in de Weezenlanden en alweer 5 jaar in het Sophia. Momenteel ben ik met zeer plezier voedingsassistente op de Dialyse afdeling A2.

Helaas ben ik nu alweer een tijdje in de ziektewet vanwege een operatie aan mn rechterduim maar het herstel gaat prima ik oefen veel op de handtherapie. Ondanks dat kom ik graag op de afdeling om even bij te kletsen en de collega s en patienten

weer te zien. Ik kijk er echt weer naar uit om volledig aan de slag te kunnen op de Dialyse afdeling. Het contact met de patienten is erg prettig ondanks dat het behoorlijk zieke patienten zijn. De hele sfeer op de Dialyse is zeer prettig en positief we hebben een erg leuk en gezellig team. Wij hebben er allemaal erg veel zin in om ons werk voort te gaan zetten in het nieuwe ziekenhuis.

Bij deze wil ik graag de pen doorgeven aan Dianne Leeuw.

Belangrijke data

Verhuizing poliklinieken	:	1 en 2 augustus 2013
Verhuizing patiënten Weezenlanden	:	3 augustus 2013
Verhuizing patiënten Sophia	:	4 augustus 2013
Themadag	:	28 september 2013
Kerstdiner	:	13 december 2013

Belangrijke telefoonnummers

Isala Klinieken (receptie)	038-4245000	Dialyse Isala Meppel	0522-234220
Hoteldialyse	038-4242810	Maatschappelijk werk	038-4242530
Centrumdialyse	038-4242530	Secretariaat Nefrologie	038-4245544
Peritoneaal dialyse	038-4242292	UMCG	050-3612372
		(polikliniek niertransplantatie)	

Bootreis van 5 juni 2013

We werden vanaf 10.00 uur verwacht op de rondvaartboot de “Jaqueline”, in de haven van Elburg. Dit jaar gingen we naar het prachtige plaatsje Spakenburg. Om 10.35 uur voeren we de haven van Elburg uit met 123 passagiers aan boord.

Zodra we op het Veluwemeer waren aangekomen, kregen we koffie, of thee met cake. Het was een zonnige dag, met een aangename temperatuur en een zacht windje op de heenreis. Na de koffie zochten dan ook velen het bovendek op om van de zon te genieten. Het was genieten, zowel beneden- als bovendecks, o.a. van de vele vogels die er te zien waren.

Na het Veluwemeer gingen we het Wolderwijd op. Daarna door de Nijkerkersluis, waar enige vertraging ontstond, mede doordat de beroepsvaart geen voorrang meer heeft op de recreatievaart, vertelde de kapitein.

Rond het middaguur kwam de kop soep op tafel, daarna de gesmeerde bolletjes met koffie en thee, of melk. Om 13.45 uur meerden we aan in Spakenburg. Hier kregen we het dringende verzoek om om uiterlijk 15.00 uur weer aan boord te zijn, omdat de kapitein er voor wilde zorgen dat we om 18.00 uur terug zouden zijn in Elburg.

Velen gingen in Spakenburg van boord en wandelden of winkelden. Sommigen genoten van een ijsje of een visje. Nadat iedereen weer aan boord was, kon de terugvaart beginnen. Het had trouwens niet veel gescheeld of we waren met enkele mensen minder terug gekomen.

Even tijd voor een drankje en een praatje. Het leuke van zo'n reis is dat je gelijk een lotgenotengevoel krijgt, waardoor je makkelijk contact legt. Vooral een bootreis leent zich uitstekend voor het uitwisselen van verhalen met medepatiënten, partners, vrijwilligers en verpleegkundigen.

Om ongeveer 16.30 uur kregen we een warm en koud buffet voorgeschoteld, met als afsluiting een ijscoupe. Hierna zagen we het eindpunt in zicht komen. Tegen 18.30 uur kwamen we de haven van Elburg weer binnen en nadat we waren aangemeerd ging iedereen voldaan naar huis. Het was een fijne en leuke dag!

De reiscommissie: *Albert van Elst*
 Andries de Jong

Foto's: *Cees Boeve*

Algemene ledenvergadering

Na de ledenvergadering van 25 april 2013 houdt notaris Herweijer uit Kampen een presentatie over onder andere testamenten. Hij legt uit wat een notaris zoal doet en beperkt zich tot personen en familierecht en dan specifiek het onderdeel erfrecht.

Niet iedereen laat een testament maken. Wettelijk is geregeld dat de overblijvende persoon erft, deze krijgt een vordering op de kinderen. Voor de erfbelasting heeft deze persoon een vrijstelling van € 600.000,-- Kinderen hebben een vrijstelling van € 19.000,--

Als iemand overlijdt zijn er erfgenamen. Wie erft? Als men een testament maakt bij een notaris wordt dit testament geregistreerd in Den Haag. Daar kan men een testament opvragen na een overlijden. Men kan in een testament privé-clausules en uitsluitingsclausules opnemen.

Er zijn drie manieren waarop men een nalatenschap kan afhandelen.

1. Men kan een nalatenschap zuiver aanvaarden, met baten en schulden.
2. Men kan een nalatenschap verwerpen, b.v. als er veel schulden zijn. Men tekent dan een verklaring van verwerping.
3. Men kan beneficiair aanvaarden. Dat is aanvaarding onder voorrecht boedelbeschrijving.

Men kan ook een codicil maken, een handgeschreven testament, b.v. aan wie men meubelen, sieraden enz. nalaat.

Het voert te ver om uitgebreid op deze materie in te gaan. Indien u vragen heeft betreffende het opmaken van een testament, kunt u het beste contact opnemen met een notaris.

Saskia Meijer
Candra Siemeling
Lisan Eekman

In Memoriam Trijnie Dalebout

Zaterdagochtend 8 juni is Trijnie Dalebout overleden. Trijnie was een begrip binnen onze vereniging. Zelf heb ik Trijnie vanaf het begin meegemaakt. Trijnie toonde in 2001 interesse voor een bestuursfunctie bij onze vereniging en heeft diverse taken vervuld binnen ons bestuur.

Trijnie voelde zich vanaf het begin erg betrokken bij de patiënten. Dit kwam mede door het feit dat haar donornier was afgestoten en zij weer moest gaan dialyseren. Zij dialyseerde op dat moment thuis met behulp van Aeilt en dochter Annemiek. Zij was bij aantreden ervaringsdeskundige op alle terreinen m.b.t. nierfalen, dialyse, transplantatie etc. In 2002 heeft zij een nier ontvangen van haar echtgenoot.

Trijnie was de aangesproken persoon voor het lotgenotencontact binnen onze vereniging en is dat tot en met eind mei 2013 geweest. Direct na de transplantatie pakte Trijnie haar bestuurlijke taken weer op en het werden er steeds meer.....

In 2002 is de eerste nieuwe Diapost onder haar supervisie uitgebracht. Trijnie heeft een aantal jaren de bestuurs- en ledenvergaderingen genotuleerd. Ze heeft de administratie gemoderniseerd en maakte een besluitenlijst, actielijst en draaiboeken. Trijnie regelde de kerstdiners.

Dat ook Aeilt, haar man, zich nauw betrokken voelde bij onze vereniging bleek uit het feit dat hij destijds 1000 euro lospeuterde bij zijn bedrijf en dit bedrag schonk aan onze vereniging. Dochter Annemiek heeft diverse keren voor een vrolijke noot gezorgd bij activiteiten en heeft een jaar stage gelopen bij onze vereniging om studiepunten te verzamelen voor haar studie. Vanaf 2005 waren de bestuursvergaderingen bij Trijnie thuis. Aeilt hoefde dan niet te rijden, maar zorgde altijd voor koffie of thee met wat erbij. Vanaf 2008 was Trijnie verantwoordelijk voor de ledenadministratie, zorgde voor een bloemetje na transplantatie en stuurde een kaart bij overlijden.

Trijnie was aanspreekpunt "lotgenotencontact", veelal bij aanmeldingen voor het reisje of voor het kerstdiner. Trijnie voelde zich mede door haar jarenlange ervaring en inzet voor onze vereniging mede verantwoordelijk voor het reilen en zeilen van onze "club".

Trijnie wij zijn jou zeer erkentelijk voor alles wat je voor onze vereniging en onze leden hebt betekend. Mede door jouw inzet en betrokkenheid is onze vereniging uitgegroeid tot wat hij nu is: Een van de grotere, maar zeker een van de meest actieve nierpatiëntenverenigingen van Nederland!

Naast de naam van Trijnie kan ik iedere keer die van Aeilt noemen want zonder "haar" Aeilt had Trijnie dit nooit kunnen doen!

Trijnie we zullen je enorm missen!

Jannie Smit
Voorzitter NVZ

NIERSTICHTING WERKT AAN WERELDWIJDE DOORBRAAK MET DRAAGBARE KUNSTNIER

Bussum, 14 juni 2013 - De Nierstichting forceert met de ontwikkeling van de draagbare kunstnier een internationale doorbraak op het gebied van dialyse. De eerste resultaten zijn al zichtbaar. Zo is naar verwachting in 2014 het functioneel ontwerp van de draagbare kunstnier gereed en beginnen in 2015 de klinische testen. De Nierstichting heeft de ambitie de eerste draagbare kunstnieren als pilot voor een eerste patiëntengroep vanaf 2017 beschikbaar te stellen. De Nierstichting neemt deze innovatie ter hand omdat er technisch een verbetering in de behandeling mogelijk is en de dialyse-industrie deze niet realiseert.

Om de levenskwaliteit van nierpatiënten te verbeteren, richt de Nierstichting zich sinds enkele jaren op het realiseren van een draagbare kunstnier. Dit is een doorbraak waardoor het leven van nierpatiënten letterlijk draagbaar(der) wordt. Een draagbare nier is kleiner en lichter, spoelt langer, zuivert het bloed beter en biedt meer bewegingsvrijheid dan bestaande dialyseapparatuur. Een draagbare kunstnier weegt nog geen drie kilo en past op het nachtkastje, waardoor de patiënt meerdere uren per dag of zelfs 's nachts kan dialyseren op een zelf gekozen plaats en tijdstip.

Enorme stap vooruit

“De afgelopen 70 jaar is aan de basis van de dialysetechniek nauwelijks iets veranderd. Doorbraken op dit gebied zijn echter noodzakelijk om de levensverwachting en levenskwaliteit van nierpatiënten te verhogen. De markt is risicomijdend en laat dit liggen. Ook het huidige zorgsysteem prikkelt niet tot innovatie. Met het belang van de patiënt voorop neemt de Nierstichting hierin een voortrekkersrol”, vertelt Tom Oostrom, algemeen directeur van de Nierstichting. De Nierstich-

ting nam als eerste ter wereld het initiatief om een draagbare kunstnier te ontwikkelen. Hierbij zijn kennisinstellingen, universiteiten, topinstituten en de Europese Unie betrokken. “Als het lukt om deze innovatieve behandelingsmethode in 2017 in productie te nemen, betekent dit een enorme stap vooruit in het leven van miljoenen nierpatiënten wereldwijd”, aldus Tom Oostrom.

Noodzaak is groot

De noodzaak om tot een nieuwe behandelingsmethode te komen, is groot. Transplantatie is veruit de beste behandelingsmethode. Door het grote tekort aan orgaandonoren zijn de meeste nierpatiënten aangewezen op dialyse. Dialyse heeft echter zeer ingrijpende gevolgen voor het leven van nierpatiënten. De huidige dialysetechnieken benaderen slechts 10 tot 15 procent van de zuiverende werking van een gezonde nier. Jaarlijks overlijdt één op de vijf dialysepatiënten.

Bestaand dialyseapparaat

- 60-100 kg
- 60 liter dialysevloeistof per behandeling

- + Een beproefde behandeling
- Beperkte verwijdering van toxines

Ambitie Nierstichting: draagbare kunstnier

- 3-6 kg
- <0.5 liter dialysevloeistof wordt hergebruikt

- + Klein en handzaam, dus effectief
- + Mobiliteit, bruikbaar op zelfgekozen plaats en tijdstip
- + Platform voor doorontwikkeling naar effectievere verwijdering toxines

De wachtlijst voor een donornier is nog steeds vier jaar. Jaarlijks overlijden tussen de 100 en 200 mensen die op de wachtlijst staan, omdat geen donornier beschikbaar is. Daarom zet de Nierstichting - naast het bevorderen van transplantatie - al jaren sterk in op de ontwikkeling van een draagbare kunstnier. Die zorgt ervoor dat het bloed van patiënten langer en beter wordt gezuiverd, de patiënt meer vrijheid heeft en mogelijkheden om actief deel te nemen aan de samenleving.

Extra financiering brengt doorbraak dichterbij

Het team dat met de Nierstichting aan de totstandkoming van de draagbare kunstnier werkt, bestaat onder andere uit onderzoekers van het UMC Utrecht, UMC St. Radboud, TNO, Universiteit Twente en Maastricht UMC+ en onderzoekers van Nanodialysis BV en Interface Biomaterials BV. Donateurs van de Nierstichting maakten de start van de ontwikkeling van de draagbare kunstnier mogelijk. Sinds

2008 heeft de Nierstichting in totaal 3,2 miljoen euro geïnvesteerd in onderzoek naar en de ontwikkeling van de draagbare kunstnier. Daarnaast heeft de Europese Unie 7 miljoen euro beschikbaar gesteld. Oostrom: "Om de draagbare kunstnier daadwerkelijk te realiseren, is echter meer geld nodig: voor het eerste model nog 7 miljoen euro. De Nierstichting werft hiervoor onder particulieren en bedrijven extra fondsen, zodat dit niet ten koste gaat van onze andere doelstellingen en programma's. Met gesponsorde netwerkbijeenkomsten, zoals die van vrijdag 14 juni op de Poloclub Vreeland, betrekken wij geïnteresseerden bij deze innovatie."

Voor meer informatie

Nierstichting Nederland

Wendy van Wijk, corporate communicatie & PR:

telefoon: (035) 697 80 03 of (06) 11449202

e-mail: wendyvanwijk@nierstichting.nl

Ledenmutatie van 1 februari 2013 tot 1 juli 2013

Nieuwe leden

Mevr. M. Post-Lok uit Zwartsluis
 Mevr. H. van Hulst uit Hattem
 Mevr. T.E. de Haan-Oosterloo uit Zwolle
 Mevr. T. Koers-Winter uit Vollenhove
 Dhr. J.G. Graat uit Nieuwleusen
 Mevr. G. Hiddink uit Heerde
 Mevr. B. Maat-Karsten uit Koekange
 Mevr. F. van Ommen-van den Bosch uit Wezep
 Mevr. H.J. van Benthem-van Otterloo uit Vollenhove
 Dhr. J.J.B. Simons uit Wapenveld
 Dhr. A. Gazarov uit Meppel
 Dhr. J.A. Flederus uit Meppel
 Dhr. E. Katoele uit De Wijk
 Mevr. M. Fliers uit Elburg

Overleden leden

Dhr. P. Hendriksma uit Nieuwleusen
 Dhr. F. Meijer uit Hardenberg
 Dhr. M. Dijk uit Zwolle
 Mevr. H.L. Holdijk-Put uit Loenen
 Dhr. G. van Eden uit Kampen
 Mevr. A.W. van de Akker-Dolman uit 't Harde
 Dhr. T. van Olphen uit Apeldoorn
 Mevr. T.J. Dalebout-Groen uit Raalte

Verroest, Verrek, Verteer

Een boek van Frans Roest geschreven in 1997

In dit boek verhaalt de schrijver over zijn vroege jeugd in het kleine dorpje Barchem in de Gelderse Achterhoek. Juist teruggekeerd uit zijn geboorteland Indonesië groeit hij hier op in de rust van de prachtige bossen. Doordat de school meerdere kilometers van huis verwijderd is komen er weinig vriendjes spelen, maar veel moeite blijkt de schrijver er niet mee te hebben. Een heerlijk boek dat u mee terugneemt naar de rust en de eenvoud van een klein dorp enkele jaren na de tweede wereldoorlog. Voor een groot deel op werkelijkheid gebaseerd maar ook verhalen en voorvallen welke geheel op fictie berusten. Een verhaal van een kind dat in een gelukkige omgeving opgroeit tot een beginnend puber.

Met toestemming van Frans, die ook nierpatiënt was, doch helaas op 10 maart 2012 is overleden, mogen wij zijn boek als een soort feuilleton publiceren. Dit keer:

HOOFSTUK 4/15

STROPEN

Het is nog donker als ik wakker word door het gehoest en geproest van mijn vader. Snel en zachtjes om mijn broertje niet wakker te maken stap ik uit bed en neem het pakje kleren dat mijn moeder heeft klaargelegd onder de arm mee naar de gang. Voor wassen en tandenpoetsen is nu echt geen tijd. Ik zie dat mijn vader schrikt als ik beneden kom. "Jij al uit bed? Is dat niet veel te vroeg? Nu vooruit maar, ik zal je moeder zeggen dat je met mij mee gaat of ga je liever weer naar bed?" Als hij terug komt heeft hij zijn groene legertas bij zich. Ik weet dan al wat er gaat gebeuren. We lopen naar de keuken. Hij ontsteekt de gasvlam en maakt de tas open en trekt een paar leren handschoenen aan. Dan pakt hij een stuk dun ijzerdraad uit de tas en houdt dat in de vlam. Voor de zoveelste keer krijg ik het verhaal te horen: "Trek de draad strak om hem mooi recht te maken en haal hem dan langzaam door de vlam. Zo brand je de geur eraf. Straks als

we op de plaats zijn waar we de strik zullen zetten, halen we hem eerst goed door de grond, zodat de lucht van de omgeving eraan zit en de haas of het konijn de strik helemaal niet meer kan ruiken. Het mag eigenlijk niet, maar er zijn er zoveel. Ik knik en denk tegelijk aan de angstige blik in de ogen van de gestikte diertjes als we de strikken gaan 'oogsten', zoals hij dat noemt.

We lopen naar buiten en in de verte begint het lichter te worden. We lopen achter de tuin uit en het pad op. Als we bij het weiland aankomen staat de boer de koeien te roepen en is de boerin bezig de melkbussen neer te zetten en de zeef op één van deze te plaatsen.

Dan pakt ze twee emmers en rammelend loopt ze ermee naar het hek waar de eerste koeien reeds aangebonden staan.

Als ze terugloopt en de melkkrukjes pakt ziet ze ons lopen en mompelt een groet. Vanuit de witte wieven komen er nog een paar koeien aangestapt. Wij lopen door en mijn vader moppert: "Waarom moeten die lui ons nu net zien. Ze hebben er niets mee te maken wat wij gaan doen." Weer zie ik het beeld van de bolle doffe ogen die haast uit de oogkassen vallen vol van angst en onbegrip.

Na een minuut of tien lopen bereiken we een kleine bosweide begroeit met gras, heide en wat lage opslag van struikjes. "Zo te zien aan de verse keutels houden ze hier regelmatig vergadering. Hier heeft de Heer ons de vorige keer ook rijkelijk voorzien van buit, dus laten we het ditmaal nog eens proberen. Kijk je moet een wissel, een dierenpaadje, opzoeken. Die stomme beesten lopen altijd over precies dezelfde paden en daar maken wij gebruik van." "Daar maken wij misbruik van" denk ik, "wij lopen toch als mensen ook allemaal over dezelfde paden? Wij leggen er zelfs asfalt op!", schiet het door mijn hoofd. Ik houd echter wijselijk mijn mond. Mijn vader rechtstreeks aanvallen op zijn idee past niet geheel in zijn calvinistisch denkpatroon van onvoorwaardelijke gehoorzaamheid aan de man des huizes. Op de eerste plaats komt de man, de vader, daaraan is ieder, zelfs de vrouw, de moeder ondergeschikt. God wikt, maar vader beschikt, tenminste, over aardse zaken.

Als hij zijn leren handschoenen weer aantrekt begint hij te vertellen: "Waar je aan moeten denken is dat je de geur van de omgeving op de draad brengt. Dan neem je een stevige tak om in de grond te steken of je zoekt een jong struikje of een goede heidebos om je strik aan vast te maken. Zo doe je dat" en voor de zoveelste keer laat hij zien hoe je een strik moet maken. "Je neemt de draad, maakt er een lus in, slaat één uiteinde door de lus en maakt er nog een lus in. Zorg nu dat er maar een klein beetje ruimte tussen de beide lussen is die nu zijn ontstaan. Draai de beide uiteinden om elkaar, controleer of beide lussen tegelijkertijd schuiven willen en maak één uiteinde vast aan het stokje of takje. Zorg er wel voor dat de strik precies op de wissel staat. Het stomme beest loopt er dan zelf in, schrikt, wil terug en trekt zichzelf vast in de lussen. Het water loopt me nu al in de mond" Ik voel een scherp striemende pijn om mijn hals en nek, precies waar ik denk dat de strik zich om de nek van het diertje zal strak-trekken. Gekraak achter ons doet ons verschrikt op springen. "Wat een schrik? Slechte gedachten

zeker?" horen we. De schrik vloeit mijn vader van het gezicht. "He, ben jij dat Jan. Man je laat me schrikken. Denk erom je blijft dit keer van mijn oogst af. Jij hebt jouw eigen strikken en daar kom ik ook niet aan." "Nee," zegt Jan "Jij niet, maar die dochter van jou laat de dieren uit mijn strikken lopen omdat zij dat zielig vindt. Weet zij wel hoe haar vader het vlees op tafel brengt?" Mijn vader kijkt een keer naar de lompe man in zijn vieze stinkende kleren en het ongeschoren gezicht en zegt dan: "Goed laten we er geen ruzie over maken. Onze Lieve Heer heeft de aarde rijk gezegend met kostelijk voedsel. Voor ons allemaal genoeg. De dominee denkt nog steeds dat het zijn kat is geweest die vorige week die dikke haas bij hem op de stoep heeft gelegd. Was dat jouw manier van biechten om je van al je slechte daden vrij te kopen?" Zonder een antwoord af te wachten of nog verder een woord of groet te wisselen lopen we door. Er worden door mijn vader nog drie strikken gezet. Het is inmiddels volop licht geworden en we lopen in de ochtendzon terug richting huis. Plotseling een zacht soort gekir: "pr, prr". Een paar keer kort achter elkaar. Mijn vader pakt mij bij de arm om mij te laten staan en legt een vinger tegen zijn lippen als teken om stil te zijn. Heel voorzichtig wijst hij een kant op. Als ik die kant opkijk zie ik een ree staan op nog geen twintig meter bij ons vandaan. Het is duidelijk te zien aan haar gedrag dat ze vermoedt dat er gevaar dreigt. Klaar om te vluchten. Als ik mijn voet verzet kraakt er een takje en binnen één seconde is ze uit het zicht verdwenen. "Nou jou moet je meenemen om van de natuur te kunnen genieten." moppert mijn vader "nu kom maar gauw dan gaan we kijken of er al koffie voor ons klaar staat."

Net als we uit het bos stappen lopen we haast tegen een volgende vroege wandelaar op. Een wandelaar in een keurig zwart uniform met glimmende knopen, waar je op meters afstand de Silvo koperpoets kunt ruiken en het geweer strak om de schouder met de rechterhand achter de riem van het wapen. "Zo heren, ook al vroeg op pad?" "Ja" zegt mijn vader "de morgenstond heeft goud in de mond. Zo'n mooie ochtend als deze moet je benutten. En zo kan ik mijn zoon ook nog het één en ander leren van de schepping van Onze Vader." antwoordt vader schijnheilig "Heb je Jan Jat nog gezien? Ik denk dat hij weer op rooftocht is in de natuur. Als hij zo te keer blijft gaan is er straks geen stukje wild meer over voor de jacht van de burgemeester en de notaris." "Laat die man toch gaan. Gun hem toch

af en toe een stukje vlees. Zo breed zal hij het echt niet hebben dat hij regelmatig vlees kan eten” zegt mijn vader.

Zonder een groet vervolgen we het pad, de koddebeier verdwaasd achterlatend. “Wat een rare naam heeft die stroper en wat stonk hij” zeg ik tegen mijn vader. “Dat was Jan Jat, niemand kent zijn echte naam” zegt mijn vader. “Hij woont in een hutje in het bos en doet allerlei dingen, die Onze Lieve Heer ons verboden heeft. Vooral smokkelen en stropen. Eigenlijk is het een arme drommel. In de oorlog is hij in deze streek terecht gekomen als onderduiker en is door alle ellende toen de draad in het leven een beetje kwijt geraakt. Hij doet eigenlijk niemand echt kwaad en wil het liefst door iedereen met rust gelaten worden. Soms komt hij bij ons op het erf en als het kan krijgt hij dan een paar afdankertjes van mij om zich een beetje in de kleren te kunnen houden. Daar is hij altijd weer erg dankbaar voor. De volgende dag ligt er dan een dikke haas voor de deur. Zo ook laatst toen de dominee hem wat gegeven had. Jan had daar toen ook een

haas neergelegd. Alleen begreep de dominee niet waar dat dier vandaan kwam. Ik heb hem toen wijs gemaakt dat zijn kat die dikke haas gevangen had en voor de deur had neergelegd. Jan en ik hebben er smakelijk om zitten lachen. Vorig jaar kwam ik een keer in de groentetuin en wat zag ik? Zit Jan daar op zijn dooie gemak zo een krop sla te verorberen met een paar wortelen in de andere hand. Ach er is zoveel. Als hij het maar niet te gek maakt zal ik er niets van zeggen.

‘Aan een boom zo vol met pruimen’ zal ik maar zeggen. Zo kan hij meeprofiten van de overvloed ons door Hem gegeven”

We zijn nog een paar honderd meter van huis als er een stofwolk over het pad aan komt rollen. Eenmaal tot op een meter genaderd blijkt de stofwolk Dixie, onze hond, te bevatten. “De koffie staat klaar” is de conclusie van mijn vader. Ik zeg dat ik buiten blijf spelen, want aan koffie moet ik niet denken en aan de verplichte beker halfwarme melk met een dikke vel erop nog veel minder. Die kan ik zo mooi en makkelijk ontlopen.

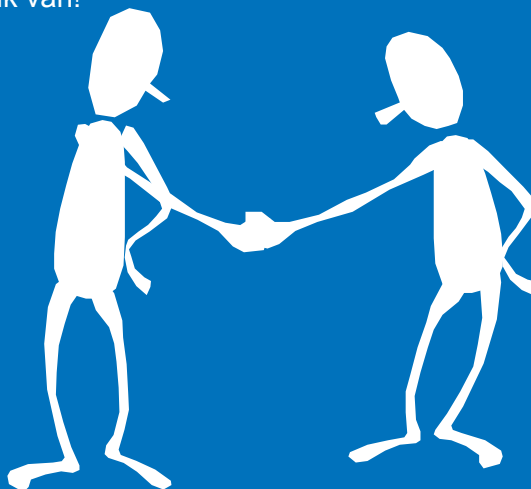
Lotgenotencontact

Het bestuur maakt vaak mee, dat u als nierpatiënt of partner behoefte heeft om met iemand te praten. Wij kunnen ons voorstellen dat u graag met iemand praat die u “kent”. Als ervaringsdeskundigen, willen wij graag een luisterend oor bieden en misschien kunnen wij u van dienst zijn met problemen waar wij zelf ook tegenaan gelopen zijn.

Dus schroom niet om de telefoon of de pen te pakken, e-mailen mag natuurlijk ook.

Al onze gegevens vindt u onder het kopje samenstelling bestuur.

Nogmaals maak er gebruik van!

SAMENWERKING TUSSEN OUD EN JONG

Je hoort nogal eens de verzuchting: 'wat gaat de tijd toch snel'. We begrijpen allemaal dat dit gezegde niet klopt. De tijd -bv. een uur- duurt nog net zolang als dat een uur een eeuw geleden duurde. Wat we bedoelen te zeggen is dat we zoveel werk en dergelijke te doen hebben dat we tijd te kort komen. Dat neemt niet weg dat ook mij deze verzuchting ontviel toen ik een mail van Trijnie Dalebout kreeg met de vraag of ze nog een stukje van mij mocht verwachten. Nu zou ik allerlei redenen kunnen gaan bedenken waarom ik er niet aan gedacht had een column klaar te hebben. Dat ga ik niet doen. Het feit was er. En bedenk maar zo uit het niets een thema waarover je wilt gaan schrijven. Eerlijk bekennen ... ik heb Trijnie een mailtje teruggestuurd met de boodschap: 'Je moet maar afwachten, krijg ik voor 1 juni inspiratie dan stuur ik het je toe. Anders moet je het een keer over laten gaan'. Maar vannacht -op een wakker moment- dacht ik opeens dat ik al een hele tijd geleden iets over de kleinkinderen heb geschreven.

Inmiddels hebben we 4 kleinkinderen. Op 8 september 2012 kregen onze oudste zoon en zijn vrouw een zoon. Inmiddels zijn ook de kleindochters gegroeid. Twee gaan er naar de basisschool en één zit op de peuterspeelzaal. Ze komen daardoor ook iets minder vaak bij oma en opa. Lisa -onze middelste kleindochter- vraagt regelmatig of ze bij opa mag komen knutselen. Zo ook op een mooie dag in de meivakantie. Opa wilde de blokhut schilderen en had geen tijd om te knutselen. Het was zo mooi buiten ... en dat kun je dit jaar niet van alle voorjaarsdagen zeggen. Die kans moet je dan ook benutten. Lisa is graag buiten, dus ook dat was geen probleem. Natte verf en kinderen om je heen kan wél eens problemen geven. Gelukkig dat oma thuis was en zich met Lisa kon bezighouden. Echter dan heb

je geen rekening gehouden dat onze kleinkinderen in een andere levensfase zijn gekomen. Eerst was het oma en opa kunnen alles. Nu is het 'opa dat kan ik ook. Mag ik je helpen met verven?' In eerste instantie wil je dat direct afwijzen omdat ze goede kleren aanhad. Als je dan zo'n kindergezichtje ziet vertrekken ga je nadenken of het wijs is het haar toch maar toe te staan. Uitein-

delijk begon het licht te dagen... ik heb de roller flink over het hout gerold en deze dan aan haar gegeven. Met allerlei waarschuwingen gepaard mocht ze verven. Het lukte. Ze was apetrots. Ze heeft het er niet meer over gehad dat opa het wel kon. Oma moest komen kijken naar hoe goed zij het kon. Geen spet op de kleding van Lisa. Opa zit er vaak helemaal onder. Zo ervaren we dat onze kleinkinderen groeien naar volwassenheid. En wij?? Op dit soort momenten beleef je duidelijk dat de tijd doorgaat en wijzelf ook ouder worden. De tijd vliegt niet ...maar wij vliegen door de tijd heen. Toch hoop ik van harte dat u tijd neemt om te genieten van uw kinderen en /of kleinkinderen.

Hans Loedeman

Nieuws van de Nierstichting

Op vrijdag 31 mei stond er in de Stentor een interessant artikel: één nier kan vele levens redden. Wie namelijk bij leven een nier afstaat aan een nierpatiënt, redt niet één, maar vaak 3 of meer levens. Dat is het geval als er geen match is tussen donor en ontvanger en het cross-over-systeem wordt ingezet. Het artikel sluit heel mooi aan bij één van de meerjarendoelen van de Nierstichting:

“Het aantal transplantaties is sterk toegenomen en de kwaliteit van de transplantatiezorg is verbeterd”.. Ons ideaalbeeld is dat nierpatiënten zo mogelijk een donornier krijgen op het moment dat er nog niet gedialyseerd wordt (pre-emptieve transplantatie). Daarnaast ondersteunen we actief donoren en getransplanteerden, daar waar we mogelijkheden, maar ook moeilijkheden, op het spoor komen.

Hoe doen we dat concreet?

De Nierstichting financiert een project, waarin wordt onderzocht op welke manier het aantal levende donoren kan worden vergroot. Momenteel wordt nog op heel veel plaatsen “gewone” voorlichting gegeven over nierdonatie bij leven. Dat wil zeggen:

- Alleen gericht op de patiënt, niet op de naasten
- Gaat ervan uit dat de patiënt zelf de informatie verspreidt naar de directe omgeving
- Een nierpatiënt vindt nierdonatie bij leven juist een moeilijk onderwerp om te bespreken
- Deze methode is nog nooit goed geëvalueerd: heeft het effect?

In Amerika is inmiddels ervaring opgedaan met zogenaamde House Calls: kleine groepen (de nierpatiënt en zijn/haar naaste omgeving), die thuis bezocht worden. Het doel was:

1. Informatie en kennisoverdracht
2. Communicatie bevorderen
3. Wantrouwen wegnemen

De resultaten waren spectaculair: na een jaar was bij de “Afro-Amerikanen” het aantal transplantaties fors toegenomen door deze manier van voorlichten: 45% ten opzichte van 14% bij de normale voorlichting! Bij de “blanke” bevolking was er ook een

stijging (bijna 60% transplantaties t.o.v. 42% bij de normale voorlichting).

Conclusie: voorlichting aan huis is effectief.

Dit was voor de Nierstichting aanleiding om een onderzoek van het Erasmus MC in Rotterdam mede te financieren.

Het Erasmus MC heeft een speciaal 'nierteam' bestaande uit een transplantatiecoördinator en een psycholoog die thuis op bezoek gaan bij nierpatiënten. De patiënt wordt gevraagd zo veel mogelijk vrienden en familieleden uit te nodigen voor een bijeenkomst waarbij voorlichting wordt gegeven over alle mogelijke behandelingsvormen, inclusief donatie bij leven. Heel vaak meldt zich na zo'n avond een donor en kan de patiënt én soms zelfs twee of drie anderen geholpen worden.

Vooraf bij de allochtone bevolking is nog veel winst te behalen. Momenteel is slechts 18% van de patiënten met een levende donornier van allochtone afkomst.

De voorlopige conclusies zijn:

- Kennis bij patiënten en naasten: significant beter
- Communicatie met naasten: significant beter
- Bereidheid om te doneren: hoger

Of het ook leidt tot meer daadwerkelijke transplantaties, is nog niet bekend, maar de eerste resultaten zijn wel hoopgevend.

Omdat het om een arbeidsintensieve methode gaat, moet ook goed gekeken worden naar de kosten-effectiviteit. Er zal overleg gevoerd moeten worden met zorgverzekeraars, om deze methode structureel te borgen. Kortom: er is nog heel veel werk te doen.

In de donorweek van 14-21 oktober zal hier mogelijk meer aandacht aan geschonken worden.

Voor wie meer wil weten:

sylviashackleton@nierstichting.nl

Zie ook de website: www.nierstichting.nl

Bron: Nierstichting

World Kidney Day 14 maart 2013 poli Kampen

In 2012 heeft de Nierpatiënten Vereniging Nederland (NVN) alle regionale Nierpatiëntenverenigingen in Nederland gevraagd mee te werken aan de World Kidney Day (WKD) 2013. Naar aanleiding van deze vraag heeft de Nierpatiënten Vereniging Zwolle (NVZ) samen met Michelle Engelen, werkzaam bij de NVN, en Herman Broers, directeur van de Willem Kolffstichting, overlegd hoe de WKD in Kampen tot een bijzondere dag kon worden gemaakt.

Waarom de WKD in de poli in Kampen? Eigenlijk heel simpel. Wie anders dan Herman Broers kan belangstellenden alles vertellen over de uitvinding van de kunstnier, het leven van Dokter Kolff en hen meenemen naar de voormalige werkkamer van Dokter Kolff. De werkkamer is thans als museum ingericht en dit museum kan via de poli worden bezocht.

Als speciale doelgroepen hebben we ons gewend tot de middelbare scholen in Kampen en een in Heerenveen. Met resultaat!

In overleg met de manager van de poli kregen we een prachtige plek bij de ingang, mochten we de leerlingen ontvangen in de kantine van de poli, met koffie en thee!

Zowel 's morgens als 's middags konden we groepen

leerlingen informeren over het belang van gezonde nieren, wat de nieren doen en wat er gebeurt, als ze het niet meer doen... Vervolgens werden de leerlingen door Herman Broers meegenomen naar het Kolffmuseum en vertelde hij hen alles over Dokter Kolff en over zijn geweldige uitvinding.

We hadden van de NVN kruiden, flesjes drinken en de inklapbare schermen met WKD gekregen. Van de Nederlandse Transplantatiestichting hadden we materiaal gevraagd zoals, pennen, ballonnen enz. maar ook registratieformulieren. Van de Nierstichting kregen we nog enkele exemplaren van de biografie van Dokter Kolff. Die hebben we natuurlijk aan speciale belangstellenden gegeven.

Vanaf acht uur 's ochtends hebben ervaringsdeskundigen van de NVZ de stand bemand en hebben ze tientallen bezoekers van de poli mogen informeren over het belang van gezonde nieren en hen geïnformeerd over het nut van registratie, met de overhandiging van de donorformulieren

Het voordeel van een stand in de poli in je eigen woonplaats: veel bekende gezichten... en een praatje is gauw gemaakt.

We kunnen terugzien op een zeer geslaagde dag!
[Bestuur NVZ](#)

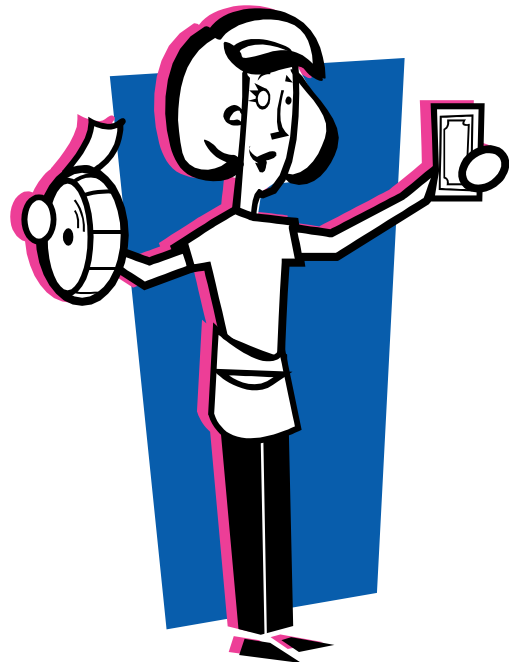
Verloting ten gunste van de NVZ

Enige tijd geleden nam Eddy van Hoorn uit Oldebroek contact op met het bestuur van de Nierpatiënten Vereniging Zwolle (NVZ). Eddy heeft vier á vijf jaar gedialyseerd in Zwolle en is inmiddels succesvol getransplanteerd.

Met zijn vriendenclub organiseert Eddy eens per jaar een darttoernooi in Oldebroek. Aansluitend is er een feestavond met Hollandse muziek. Op deze feestavond vindt er een verloting plaats voor een goed doel. De vriendenclub heeft dit jaar gekozen voor de NVZ, vanwege haar inzet voor alle nierpatiënten verbonden aan de Isala klinieken. De trekking van de lotnummers vindt plaats onder toezien van een notaris.

Het evenement wordt gehouden op 30 november a.s. De loten kosten € 5,00 per stuk. Er is de NVZ gevraagd een aantal loten te verkopen onder personeel en dialysepatiënten. Er kunnen mooie prijzen worden gewonnen, o.a. een LCD TV, een fiets, een vaatwasser, ook geldprijzen.

De opbrengst van deze verloting zal geheel ten goede komen aan de leden van onze vereniging. Tijdens het kerstdiner zal een cheque overhandigd worden door de vriendengroep.

Corine Nieuwenhof

Na 14 jaar werkzaam te zijn geweest op de dialyse afdeling ga ik de dialyse verlaten.

De afgelopen 14 jaar heb ik met veel plezier en enthousiasme gewerkt op de dialyse afdeling.

Maar het is tijd voor een nieuwe uitdaging!

Vanaf 1 juli ben ik werkzaam als leidinggevende van de Acute Opname Afdeling. Ik blijf binnen de Isala dus wellicht komen we elkaar nog tegen!

Vriendelijke groet,

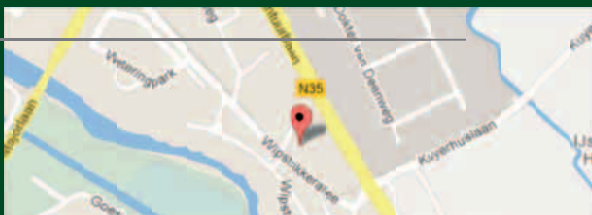
Corine Nieuwenhof

Thema-middag

28 september 2013 13.00

ZWOLLE

Het onderwerp van deze themamiddag is

Neuropathie

Programma

- ❖ 13.00 – 13.30 uur: Ontvangst met broodjes, koffie, thee etc.
- ❖ 13.30 – 13.40 uur: Opening door de dagvoorzitter
- ❖ 13.40 – 14.10 uur: Presentatie mevrouw dr. G.S. Mijnhout, internist Isalaklinieken
- ❖ 14.10 – 14.40 uur: Presentatie dr. G. de Jong, neuroloog Isalaklinieken
- ❖ 14.40 – 15.10 uur: Revalidatiearts
- ❖ 15.10 – 15.45 uur: Pauze inclusief "prikactie", om te testen op diabetes
- ❖ 15.45 – 16.30 uur: Forumdiscussie
- ❖ 16.30 uur Sluiting

De regionale Nierpatiënten Verenigingen:

- Oost Nederland [NON] en
- Zwolle [NVZ] organiseren op 28 september 2013 hun gezamenlijke themamiddag, met de Diabetes Vereniging Nederland, regio Oude en Nieuwe Land.

Zoals de laatste jaren gebruikelijk wordt de thema-middag gehouden bij

**Zalencentrum Urbana,
Wipstrikkerallee 213
8025 AH in Zwolle.**

U kunt zich per e-mail opgeven: aeilt.pieter@kpnmail.nl of via onderstaand formulier

Aanmeldingsformulier thema-middag

[opsturen naar: AE.P. Dalebout, De Havezathe 39, 8101 XW Raalte]

Naam:M / V

Adres:

Postcode: Woonplaats:

Telefoon: Mobiel:

Ik kom metpersonen

☐ Ik maak gebruik van de gelegenheid voor CAPD wisseling

Aanmeldings- /wijzigingsformulier voor het Lidmaatschap van bovengenoemde vereniging
(Ingevuld formulier sturen naar: **De Havezathe 39, 8101 XW Raalte**)

Ondergetekende,

Naam :
 Voorletter(s) :
 Straat :
 Postcode :
 Woonplaats :
 Geslacht :
 Geboortedatum :
 Telefoon-/06-nummer :
 Bank-/Gironummer :
 E-mailadres :

☐ Meldt zich aan als lid van de vereniging à **€ 20,=** per jaar
 (het blad Wisselwerking 6 x per jaar van de Nierpatiënten Vereniging Nederland (NVN) is hierbij inbegrepen)

of

☐ Meldt zich aan als lid van de vereniging à **€ 15,=** per jaar (**zonder** het blad Wisselwerking)

- is nierpatiënt en behoort tot de categorie:

- ☐ Hemodialyse Centrum
- ☐ Hemodialyse nacht Centrum
- ☐ Hemodialyse Hotel
- ☐ Hemodialyse Thuis
- ☐ Hemodialyse Meppel
- ☐ Peritoneaal dialyse CCPD/APD
- ☐ Peritoneaal dialyse CAPD
- ☐ Getransplanteerd, sinds
- ☐ Prédialyse
- ☐ Anders, nl.:

- is zelf geen nierpatiënt, maar staat
 in relatie tot de nierpatiënt als

- ☐ Partner
- ☐ Ouder(s)
- ☐ Kind
- ☐ Nabestaande
- ☐ Donor
- ☐ Broer/zuster

of is géén van beide en

☐ Meldt zich aan als Donateur van de vereniging voor minimaal € 7,50 (zonder rechten)

Datum:

Handtekening:

advertenties binnenachter

advertenties buitenachter